

a Granollers va cap a L'Ametlla, hom hi veu, en el desmunt ocasionat passat el poblament agrupat de Canovelles, uns al·luvions de grava rogenca amb palets de tamany ordinari, que són ben bé dintre l'època quaternària. Aquests al·luvions, estratificats horitzontalment i amb una alçada d'uns quatre metres, reposen manifestament damunt dels sediments terciaris, que on el desmunt és més alt, buçant al nord, es mostren en un angle de 30 graus.

Es de creure que en les darreries de l'era terciària, quan s'esdevingueren els grans moviments que produïren l'escorriment del llac vallesà i que les pressions tangencials originaren les serres vallesanes, els sediments terciaris quedaren trencats en totes direccions, fins i tot en el fons de les valls, que després altres aportacions al·luvials han curat d'anivellar.

El fet que aquests palets indicats de Canovelles siguin en la majoria trossos rodats de piçarra i de pòrfid sienític, que existeixen sobre tot en les muntanyes del Nord, cap a l'indret del Baix Montseny, i no trobar-hi mostres importants dels terrenys granítics de L'Ametlla, ni de les roques calices de la serralada de Bertí, fa suposar que foren al·luvions aportats per corrents vinguts d'aquella altra banda. De totes maneres, la disposició de les serres era diferent d'ara, com és natural; més avall del lloc del desmunt actual, hom pot comprovar l'absència de terres quaternàries que fa creure que el corrent que deuria dipositar els al·luvions de Canovelles perdia la seva direcció Nord-Sud per a girar cap a la banda del Congost contemporani nostre.

Després de l'aixecament ocorregut dintre el primer període de l'era quaternària, en el qual les serres quedaren amb l'actual estructuració, el riu Congost prengué igualment una direcció definitiva que ha conservat fins ara en línies generals. Es clar, però, que amb les pluges abundants de l'època, les riuades eren molt més extenses i durables que en l'actualitat. Les aigües omplien tota la vall que des de les estribacions de la serra de Canovelles va fins a tocar els al·luvions del quaternari antic de Llerona, els quals, amb la seva erosió, han anat originant el cingle actual. Es per això que el nivell d'un costat i altre de riu és tan diferent. Mentre en la riba esquerra — quaternari recent — s'aixeca la plana a un metre damunt del llit del riu, en l'altra banda hi ha set o vuit metres d'alçada. Hom pot determinar encara els efectes sedimentaris d'aquesta fasce segona del Congost amb molta probabilitat d'encert.

* * *

El límit del quaternari antic a Granollers pel costat esquerra del Congost, el determina la mateixa continuació del cingle de Llerona. Aquest,